

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry)
w dniu 2 marca 2015 – Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich**

(Sprawa C-102/15)

(2015/C 171/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gazdasági Versenyhivatal

Strona pozwana: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Pytania prejudycjalne

Czy roszczenie, u którego podstaw leży zwrot grzywny nałożonej w postępowaniu w sprawie naruszenia konkurencji, uiszczonej przez stronę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim – której ta grzywna została zwrócona, a następnie ten zwrot został uznany za nieuzasadniony –, które to roszczenie urząd ochrony konkurencji wysuwa wobec wskazanej strony celem uzyskania zwrotu zapłaconych przez ten urząd odsetek, przysługujących zgodnie z prawem w przypadku zwrotu grzywny, należy uznać za pozew w przedmiocie „czynu podobnego do czynu niedozwolonego” w rozumieniu art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r.?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Pau (Francja)
w dniu 6 marca 2015 r. – Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne
(Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux
rivières EARL, Mounacq EARL/GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public**

(Sprawa C-114/15)

(2015/C 171/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Pau

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Druga strona postępowania: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, które zastrzega dostęp do importu równoległego weterynaryjnych produktów leczniczych wyłącznie dla dystrybutorów hurtowych, będących posiadaczami pozwolenia, o którym mowa w art. 65 dyrektywy 2001/82/WE⁽¹⁾, wykluczając tym samym podmioty uprawnione do dystrybucji detalicznej i hodowców inwentarza żywego jest zgodne z przepisami art. od 34 do 36 TFUE?

- 2) Czy z przepisów art. 65 dyrektywy 2001/82/WE i z art. 16 dyrektywy 2006/123/WE ⁽²⁾ o usługach wynika, że państwo członkowskie ma prawo do nieuznawania pozwoleń na dystrybucję hurtową weterynaryjnych produktów leczniczych wydawanych przez właściwe władze innych państw członkowskich ich własnym obywatelom i do stawiania wymogu, aby obywatele ci – aby posiadać uprawnienie do wystąpienia o wydanie pozwoleń na import równoległy weterynaryjnych produktów leczniczych i na korzystanie z tych pozwoleń w tym państwie członkowskim – posiadali ponadto wydane przez właściwe władze krajowe tego państwa pozwolenie na dystrybucję hurtową?
- 3) Czy uregulowanie krajowe, które upodabnia importerów równoległych weterynaryjnych produktów leczniczych do podmiotów posiadających pozwolenie na prowadzenie działalności, którego wymóg nie jest przewidziany w dyrektywie 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, ze zmianami, i które w konsekwencji poddaje ich obowiązkowi dysponowania zakładem na terytorium danego państwa członkowskiego i spełnienia wszystkich czynności w zakresie nadzoru farmakologicznego, o których mowa w art. od 72 do 79 tej dyrektywy jest zgodne z art. 34, 36 i 56 TFUE oraz z art. 16 dyrektywy 2006/123/WE o usługach?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 marca 2015 r. – Secretary of State for the Home Department/NA

(Sprawa C-115/15)

(2015/C 171/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: NA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w celu zachowania prawa pobytu na gruncie art. 13 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾ konieczne jest, aby były współmałżonek obywatela Unii będący obywatelem państwa trzeciego musiał wykazać, że w chwili orzeczenia rozvodu jego były współmałżonek wykonywał w przyjmującym państwie członkowskim prawa wynikające z traktatu?
- 2) Czy w świetle prawa Unii obywatel Unii jest uprawniony do pobytu w przyjmującym państwie członkowskim na podstawie art. 20 i 21 TFUE w sytuacji, gdy jedynym państwem na terytorium Unii, w którym obywatel ten ma prawo pobytu jest państwo, którego obywatelstwo posiada, ale właściwy dla sprawy sąd stwierdził, że wydalenie tego obywatela z przyjmującego państwa członkowskiego do państwa, którego obywatelstwo posiada, naruszałoby jego prawa na gruncie art. 8 EKPC lub art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 3) W przypadku gdy obywatel Unii, o którym mowa w pkt 2 powyżej, jest dzieckiem, czy rodzicowi sprawującemu nad tym dzieckiem wyłączną pieczę przysługuje pochodne prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim, jeżeli wydalenie tego rodzica z przyjmującego państwa członkowskiego skutkowałoby także wydaleniem tego dziecka?